

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

1. การกำหนดประชากร
2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการสร้างเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 12,402 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

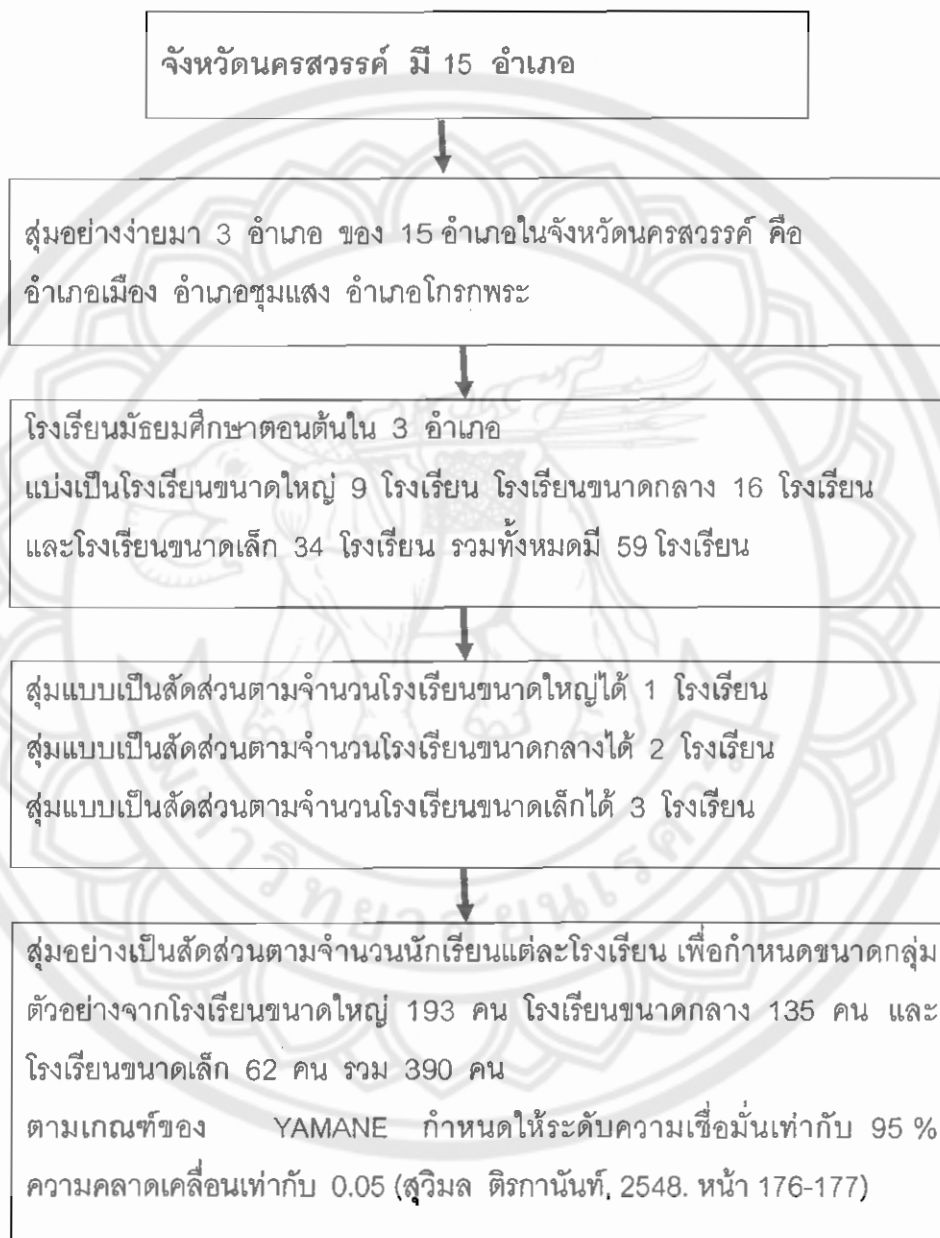
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2550 คำนวณด้วยสูตรและตารางของ YAMANE กำหนดให้ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 (สุวิมล ติรกานนท์, 2548, หน้า 176-177) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำจำนวนรายชื่ออำเภอ ในจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีทั้งหมด 15 อำเภอ มาสุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มมา 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอชุมแสง และอำเภอโกรกพระ ได้จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 59 โรงเรียน

2. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling Random) ได้จำนวนโรงเรียนขนาดใหญ่ 9 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 16 โรงเรียน จำนวน และโรงเรียนขนาดเล็ก 34 โรงเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5,365 คน

3. สุ่มอย่างง่ายแบบเป็นสัดส่วนของโรงเรียนขนาดใหญ่ได้ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลางได้ 2 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กได้ 3 โรงเรียน

4. สุ่มแบบเป็นสัดส่วนตามจำนวนนักเรียนแต่ละโรงเรียน ได้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ YAMANE (สุวิมล ตีรกานันท์, 2548, หน้า 176-177) จำนวน 390 คน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพ 2 การสุ่มแบบเป็นสัดส่วน

ตาราง 2 แสดงรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน			จำนวนนักเรียนทั้งหมด (N)	กลุ่มตัวอย่าง (จำนวนนักเรียน) (n)
	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก		
อำเภอเมือง	นวมินทร์	พระบางวิทยา	วัดสันติธรรม	532	193
	ราชูทิศชัยนิมิต			227	82
				51	18
อำเภอชุมแสง		ทับกฤชพัฒนา		145	53
อำเภอโกรกพระ			วัดนากลาง	61	22
			อนุบาล		
			โกรกพระ	60	22
3 อำเภอ	1 โรงเรียน	2 โรงเรียน	3 โรงเรียน	1,076 คน	390 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรม 4 ด้าน คือ ด้านความกตัญญูตเวที ด้านการพึ่งตนเอง ด้านการรู้จักประมาณตนเอง และด้านความความเสียสละ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเชิงสถานการณ์ ซึ่งมีข้อคำถามเป็นสถานการณ์ทั่วไป และสถานการณ์ในโรงเรียน แล้วให้นักเรียนเลือกตอบตามที่นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามลักษณะในคำถาม โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ตัวเลือก คือ ก ข ค ง และ จ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ดังนี้

ด้านความกตัญญูตเวที	ข้อ 1-10
ด้านการพึ่งตนเอง	ข้อ 11-20
ด้านการรู้จักประมาณตนเอง	ข้อ 21-30
ด้านความความเสียสละ	ข้อ 31-40

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม ศีษานิยามและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม แล้วสรุปเป็นนิยามปฏิบัติการ

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมทางจริยธรรมจำนวน 40 ข้อ

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจและให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

4.1 พระราชปรีดี (ดร. สถิตย์ สิริโว), นร.เอก, ปธ. 9, กศ.ม., พธ.ด., รปด., ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

4.2 พระศรีวิราภรณ์ (วีระ วรปญโญ), นร.เอก, ปธ. 9, ศษ.บ., พม., พธ.ม., รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์

4.3 ดร. ปกรณ์ ประจัญบาน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

4.4 รองศาสตราจารย์อารี ดันท์เจริญรัตน์ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

4.5 รองศาสตราจารย์เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถาม 1 ทดลองใช้ (Tryout) เพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยทดลองใช้กับโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร อ. บางละมุง จ. ชลบุรี จำนวน 40 คน ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.943

ขั้นที่ 7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศมัธยม โรงเรียนพระบางวิทยา โรงเรียนวัดสันติธรรม โรงเรียนทับกฤชพัฒนา โรงเรียนวัดนากลาง และโรงเรียนอนุบาลโกรกพระ และประสานงานกับครูแนะแนวเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแบบสอบถามเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 390 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 %

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา แล้วแยกแบบสอบถามออกเป็นกลุ่มตามตัวแปรที่จะศึกษา

2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ดังนี้

5 คะแนน สำหรับพฤติกรรมที่เห็นว่าแสดงออกถึงพฤติกรรมบ่งชี้้นมากที่สุด

4 คะแนน สำหรับพฤติกรรมที่เห็นว่าแสดงออกถึงพฤติกรรมบ่งชี้้นมาก

3 คะแนน สำหรับพฤติกรรมที่เห็นว่าแสดงออกถึงพฤติกรรมบ่งชี้้นปานกลาง

2 คะแนน สำหรับพฤติกรรมที่เห็นว่าแสดงออกถึงพฤติกรรมบ่งชี้้นน้อย

1 คะแนน สำหรับพฤติกรรมที่เห็นว่าแสดงออกถึงพฤติกรรมบ่งชี้้นน้อยที่สุด

ซึ่งคะแนนของตัวเลือกในแต่ละสถานการณ์ จะต้องมีความถี่ที่ไม่ซ้ำกัน และลดหลั่นอย่างมีหลักการ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

(0) หลังเลิกเรียนอุดรและเพื่อนๆ มักชวนกันเล่นฟุตบอลก่อนกลับบ้าน วันนี้ก็เช่นกัน อุดรและเพื่อนๆ ก็อยู่เล่นฟุตบอลจนกระทั่งถึงเวลาเย็นมากแล้ว อุดรรู้ว่าเขาจะต้องกลับไปทำการบ้านซึ่งมีอยู่หลายวิชา แต่เกมการเล่นกำลังสนุก ถ้านักเรียนเป็นอุดร จะทำอย่างไร

ก. หยุดเล่นฟุตบอล และชวนเพื่อนหยุดเล่นด้วย เพื่อจะได้กลับไปทำการบ้าน

ข. เล่นต่อไปอีกสักครู่ แล้วค่อยกลับไปทำการบ้าน

ค. เล่นต่อไปจนจบเกม การบ้านค่อยทำตอนกลางคืนก็ได้

ง. หยุดเล่นฟุตบอล และบอกเพื่อนๆ ว่าต้องรีบกลับไปทำการบ้าน

จ. ชวนเพื่อนเล่นต่อไปจนจบเกม และบอกว่าการบ้านมาทำพรุ่งนี้ที่โรงเรียนก็ได้

ลักษณะการตรวจให้คะแนน ตัวเลือกที่กำหนดไว้ในคำถามข้อหนึ่ง ๆ ต้องสามารถนำมาแปลความหมายในรูปแบบของค่าน้ำหนักหรือคะแนนได้ ดังนั้นตัวเลือกในคำถามข้อหนึ่ง ๆ จึงต้องเป็นลักษณะการกระทำที่แสดงถึงคุณลักษณะที่จะวัดมาน้อยต่าง ๆ กัน ได้แก่ 5 ตัวเลือก ก็อาจให้ระดับคะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ดังตัวอย่างข้อคำถามข้อ (0) จะตรวจให้คะแนน ดังนี้

ถ้าตอบตัวเลือก ก ให้ 5 คะแนน เพราะเป็นผู้รู้จักแบ่งเวลา และทำให้ผู้อื่นรู้จักแบ่งเวลาในการทำงานด้วย

ถ้าตอบตัวเลือก ข ให้ 3 คะแนน เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลาเท่าที่ควร ยังรีบที่จะกระทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ

ถ้าตอบตัวเลือก ค ให้ 2 คะแนน เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา แต่ก็ยังทราบว่ายังมีสิ่งที่จะต้องทำ

ถ้าตอบตัวเลือก ง ให้ 4 คะแนน เพราะเป็นผู้รู้จักแบ่งเวลา แต่ไม่ทำให้ผู้อื่นรู้จักแบ่งเวลาโดยตรง เพียงแค่กระตุ้นเตือนให้ผู้อื่นทราบว่ายังมีงานอื่นต้องทำ

ถ้าตอบตัวเลือก จ ให้ 1 คะแนน เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา และยังมีแนวโน้มทำให้ผู้อื่นไม่รู้จักแบ่งเวลาด้วย

การแปลความหมายของคะแนน

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำมาก

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านต่าง ๆ ตามตัวแปรด้านเพศ โดยใช้การทดสอบที (t - test) และตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนและฐานทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยการทดสอบเอฟ (F-test) หากพบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญจะทดสอบด้วยสถิติของเซฟเฟ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 สถิติหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับพฤติกรรมทางจริยธรรมและความสอดคล้องระหว่างคำถามกับตัวเลือก โดยใช้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ใน 5 ท่าน ในการหาค่าความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับพฤติกรรมทางจริยธรรมและความสอดคล้องระหว่างคำถามกับตัวเลือก

1.2 การความเที่ยงตรง (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2.3 ทดสอบนัยสำคัญ โดยใช้ t – test และ F – test

2.4 การเปรียบเทียบรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ